

Kính thưa Thầy và các Thầy Cô!

Chúng con xin phép chia sẻ một số nội dung chính mà chúng con ghi chép trong bài Thầy Vọng Tây giảng từ 4h50' đến 6h00' sáng thứ Sáu ngày 25/02/2022.

*****

NỘI DUNG HỌC TẬP ĐỀ TÀI 806

“THÍCH CA MÂU NI PHẬT BỊ BỆNH, ĐÂY LÀ VIỆC NHƯ THẾ NÀO?”

Có người thắc mắc với Hòa Thượng: *“Thưa Hòa Thượng, tại sao Thích Ca Mâu Ni Phật cũng bị bệnh?”*. Thật ra đây là Phật thị hiện cho chúng ta. Tâm của Ngài hoàn toàn thanh tịnh, không có phiền não, không có vọng tưởng, không có chấp trước thì làm gì có bệnh. Ngài thị hiện ra có bệnh để cảnh tỉnh chúng sanh chúng ta. Ngài có bệnh nhưng đó là thân bệnh vì thân của Ngài vẫn là thân tứ đại. Thân tứ đại thì vẫn nằm trong sự hạn chế của Sinh - Trụ - Dị - Diệt, sinh ra, tồn tại, biến đổi rồi dần dần mất đi. Bài hôm nay, Hòa Thượng muốn nhắc chúng ta: Thích Ca Mâu Ni Phật khi vẫn còn mang thân tứ đại thì vẫn bị sinh tử, vậy thì bất cứ ai khi còn mang thân tứ đại thì vẫn còn nằm trong định luật Sinh - Trụ - Dị - Diệt.

Từ xa xưa, con người đã đi tìm thuốc trường sinh để trẻ mãi không già, sống mãi không chết nhưng đến bây giờ cũng không có ai còn sống. Phật Bồ Tát bằng mọi cách, mọi phương tiện để giáo hóa chúng sanh đừng bám chấp, đừng mê muội nhưng vẫn có người mê muội tin theo. Họ cho rằng làm như thế này sẽ trường sinh bất lão, làm như thế kia sẽ sống hoài không chết. Tất cả đều là giả nhưng trong cái giả có cái thật, vậy thì ta nhờ cái giả này mà tìm đến cái thật. Cái thật chính là linh tính của chúng ta, tự tánh trường tồn bất diệt.

Hòa Thượng Hải Hiền tự tại ra đi, vãng sanh còn lưu lại toàn thân xá lợi. Ngài không chết. Tuy chúng ta không được trực tiếp mắt thấy, tai nghe nhưng qua những thước phim tư liệu và hình ảnh ghi lại, chúng ta cũng đã được chứng kiến. Một số người không tin, họ cho rằng đó là hoang đường trong khi họ hoang đường hơn tất cả những sự hoang đường mà chính họ không biết.

Hòa Thượng nói: *“Có một số đoàn tu đến hỏi tôi: “Thưa Pháp sư, gia đình con có người gặp vấn đề về sức khỏe, không khỏe mạnh. Vậy có phương pháp gì hay không?”. Tôi nói: “Có phương pháp!”. Có rất nhiều thứ không như ý, đó là do nghiệp lực của chính mình biến hiện ra. Chúng ta đã tạo tác ra những việc không như ý cho người, đã tạo ra nhiều việc không tự tại cho người ngay trong đời này hoặc trong đời quá khứ cho nên chúng ta không thể không có chướng ngại. Người ta mắng*

mình khiến mình cảm thấy hết sức khó chịu nhưng nghĩ ra xem, Khổng Lão Phu Tử cũng còn bị mắng, Thích Ca Mâu Ni Phật cũng còn bị mắng. Phật A Di Đà cũng còn bị mắng”.

Hàng ngày, chúng ta ta gặp vô số việc không vừa lòng, không như ý, thí dụ: Gửi hàng mãi mà hàng chưa tới, sáng nay muốn dậy sớm mà vẫn dậy trễ, sáng nay muốn ăn bún mà tự nhiên hết bún rồi phải ăn cơm bụi. Có rất nhiều thứ không như ý, nhiều thứ không tự tại. Có người còn gạch chéo A Di Đà Phật, ý họ là không có Phật, là lừa gạt. Họ đến nhà tôi thắp nhang cho bàn thờ Cửu Huyền Thất Tổ nhưng không xá trước bàn thờ Phật, không xá A Di Đà Phật. Họ cho rằng Cửu Huyền Thất Tổ là thật nên họ xá, còn Phật A Di Đà là không có, là giả tạo. Tâm cảnh của họ như vậy thì đúng là “*hết thuốc chữa*”. Chúng sinh đã tạo ra rất nhiều nghiệp quả mà chính họ không biết để rồi phải nhận quả báo, khi quả báo đến thì chịu không nổi.

Hòa Thượng nói: ***“Trùng trùng cảnh giới do chính mình biến hiện, “duy tâm sở tạo”, tự làm tự chịu, bạn không thể oán trời trách người. Bạn có thể cải đổi cảnh giới tốt hơn, chỉ cần bạn thay đổi đi ý niệm của mình. Ý niệm thay đổi thì hoàn cảnh sẽ thay đổi. Ý niệm thay đổi bằng cách tâm của bạn chuyên niệm một câu “A Di Đà Phật”, không niệm tự tư tự lợi, danh vọng lợi dưỡng, hưởng thụ năm dục sáu trần, tham sân si mạn thì hoàn cảnh sẽ thay đổi được tốt hơn”.***

Có nghĩa là chúng ta phải giữ chánh niệm. Có rất nhiều phương pháp chánh niệm, thí dụ chúng ta làm một việc gì thì tập trung, chuyên tâm làm tốt việc đó. Có rất nhiều người đang làm một việc này nhưng tâm lại nghĩ đến những việc khác. Người xưa nói: ***“Hồn bất phụ thể”***, chúng ta chỉ làm cho có, còn tâm thì nghĩ ngợi ở nơi khác, tâm phiêu bồng ở nơi khác. Nhà Phật gọi là ***“vọng tưởng”***, người ngày nay gọi là ***“sống ảo”***.

Tôi thấy nhiều người lên Đà Lạt ngắm hoa anh đào nở, họ chạy xe phiêu giữa đường, vừa đi vừa livestream sống ảo. Nhiều người cứ nghĩ mình đẹp lắm nên dành rất nhiều thời gian để ngắm mình trong gương. Đó chính là ***“vọng tưởng”***, là ***“sống ảo”***! Những người như vậy ngày nay quá nhiều. Chúng ta cần sống trong chánh niệm, sống thật, sống thực tế, sống ngay trong hiện tại, làm việc gì thì biết mình đang làm việc đó. Ví dụ ta lái xe thì biết mình đang lái xe, ta cuốc đất thì biết mình đang cuốc đất. Chúng ta phản tỉnh lại xem mình có thường sống ảo như vậy không!

Hòa Thượng nói: ***“Chúng ta xem trên Kinh điển thì biết vì sao Phật Bồ Tát không bị bệnh. Do tâm lý của các Ngài khỏe mạnh, trong tâm của các Ngài không có vọng tưởng, phân biệt, chấp trước. Chúng ta đầy những bệnh khổ, thậm chí nhiều người bệnh là do tưởng tượng, không phải là bệnh thật”.***

Hiện nay rất nhiều người bị hoang tưởng, chỉ cần hơi ho, hơi sổ mũi liền nghĩ mình bị Covid. Bệnh chưa đến mà chúng ta đã nghĩ “*bệnh đến rồi!*”. Đó là tâm lý không khỏe mạnh dẫn đến thân sinh lý cũng không khỏe mạnh. Chúng ta phải hiểu rõ: Các Ngài có thân bệnh chứ không có tâm bệnh. Các Ngài thân cũng có dáng vẻ già nua, cũng biểu lộ theo Sinh - Lão - Bệnh - Tử nhưng tâm rất tự tại.

Hòa Thượng Hải Hiền lúc 112 tuổi vẫn leo cây hái hồng để hái quả hồng tặng cho Phật tử. Tướng đi của Ngài thì vẫn lom khom lưng tôm nhưng tâm lý của Ngài thì tự tại. Các Ngài ra đi nhẹ nhàng vì các Ngài không có vọng tưởng, chấp trước, phiền não.

Chúng ta từ sáng đến chiều đều là vọng tưởng chấp trước rồi phiền não. Chúng ta thấy họ nhìn chúng ta thì nghĩ: “*Hình như người ta không ưa mình!*”, sau đó cả ngày chúng ta cứ nghĩ về điều đó. Chúng ta nghĩ: “*Người này đang thích mình*”, rồi cả ngày vọng tưởng về điều đó. Một ngày 24 giờ, chúng ta sống được với chính mình bao nhiêu phút? Chúng ta chỉ toàn vọng tưởng, phiêu đi nơi khác, thậm chí có những người đang niệm Phật, họ tưởng họ niệm Phật nhưng thật ra là đang vọng tưởng. Mọi người kiểm điểm lại mình xem!

Sáng nay tôi lạy Phật, miệng thì đang niệm Phật nhưng vẫn nghĩ đến việc khác. Vậy thì tôi đang vọng tưởng. Khi niệm Phật, tôi vẫn niệm “*A Di Đà Phật*” mười câu liên tiếp để mình không vọng tưởng nhưng cũng chỉ làm được một chút rồi lại quên. Nhiều người miệng vẫn niệm Phật mà tâm nghĩ đủ thứ buồn, vui, thương, ghét, giận, hờn. Đây là tâm cảnh của bản thân tôi, đến bây giờ vẫn như vậy. Không biết có ai công phu cao hơn không?

Hòa Thượng nói: “*Ta sống ở thế gian này vì sao mà bị bệnh? Nguyên nhân căn bản chính là tự tư tự lợi, tham sân si mạn. Nếu bạn đem những thứ này buông bỏ, trừ sạch hết thì bạn sẽ không bị bệnh. Phật Bồ Tát không bị bệnh vì các Ngài không có duyên để sinh bệnh và cũng không có cái nhân để sinh bệnh. Bệnh là quả, nhân cùng duyên đều không có, vậy thì làm sao mà bị bệnh! Ở trên Kinh, có lúc chúng ta cũng xem thấy Thích Ca Mâu Ni Phật bị bệnh, sự việc này là như thế nào vậy? Đó là Ngài đang thị hiện, Ngài đang dạy học cũng giống như đang diễn kịch ở trên sân khấu, biểu diễn ra giống như thật nhưng không phải là thật. Vì tất cả chúng sanh đều gặp phải nên các Ngài phải thị hiện, nhắc đi nhắc lại để chúng ta biết rằng con người ở thế gian này không thể nào tránh được cảnh Sinh - Lão - Bệnh - Tử. Tám thứ khổ đang bức bách chúng ta. Chúng ta đừng vì những thứ mật ngọt nhất thời mà quên đi tám thứ khổ này!*”.

Chúng ta đang sống yên ổn nên chúng ta tưởng rằng quá đủ rồi. Chúng ta tưởng rằng những thứ lợi danh đó là yên ổn nhưng chỉ cần trong một thời gian ngắn, những thứ đó cũng có thể bỏ chúng ta mà đi hoặc chúng ta bỏ nó mà đi.

Con người luôn bị chi phối bởi tám thứ khổ: **“Sinh khổ, lão khổ, bệnh khổ, tử khổ, ái biệt ly khổ, cầu bất đắc khổ, oán tắng hội khổ, ngũ ấm xí thạnh khổ”**. Hiện tại chúng ta không bị bệnh khổ nhưng nếu người thân của ta bị bệnh khổ thì điều đó cũng làm ta bức bách. Hiện tại ta chưa chết nhưng khi người thân của ta chết thì điều đó cũng làm ta bức bách. Yêu nhau mà phải chia lìa cũng khổ, ghét nhau mà phải gặp nhau cũng khổ. Vui là giả, còn khổ là thật. Vì vậy Phật Bồ Tát luôn nhắc nhở để chúng ta không quên: **“Đừng vì một chút danh lợi tạm có được mà quên đi tám thứ khổ này!”**. Các Ngài nhắc về cái khổ không phải để chúng ta bị quan mà nhắc để chúng ta cảnh giác, đừng quên.

Nhiều người khi phải tiếp nhận cái khổ thì chịu không nổi. Có nhiều người than: **“Trời ơi! Sao con khổ như thế này!”**. Chúng ta cứ nghĩ mình là người khổ nhất trên đời, nhưng khi nghe người khác tâm sự thì mới biết nỗi khổ của mình không thấm vào đâu so với nỗi khổ của người khác. Phật Bồ Tát dùng phương tiện giáo hóa chúng sanh, các Ngài thị hiện ra những chuẩn mực để nhắc nhở chúng sanh chúng ta nhìn theo mà học tập. Chúng ta phải chiêm nghiệm những đạo lý này thì mới thể hội được. Tại sao tự tư tự lợi, tham sân si mạn lại bị bệnh? Do chúng ta tự tư tự lợi, thành bại được mất, hơn thua, tốt xấu diễn ra trong nội tâm của chính mình.

Hòa Thượng nói: **“Phật pháp màu nhiệm ở ngay chỗ này! Các Ngài thị hiện làm ra để cho chúng sanh nhìn thấy, để chúng sanh chúng ta giác ngộ, nhưng đâu phải người nào nhìn thấy cũng hiểu ra và giác ngộ”**. Hàng ngày viễn cảnh vô thường **“mạng người vô thường, cõi nước không an”** vẫn diễn ra nhưng chúng ta cũng không cảm nhận được. Người chết ở gần ngay bên cạnh nhưng chúng ta vẫn tham, sân, si, không phản tỉnh được **“người đi rồi sẽ tới phiên ta”**.

Trong giai đoạn dịch bệnh Covid này, nhiều người đã khổ rồi nhưng chúng ta không đồng cảm mà vẫn tự tư tự lợi, khiến cho người khác càng khổ hơn. Giá của gừng, xả hiện tại có khi lên tới 80.000đ/kg, nơi nào dịch bệnh nhiều thì người ta càng đẩy giá lên cao. Có những người một ngày bán mấy tấn gừng, xả. Ai bệnh ai đau là việc của người ta, còn mình bán được nhiều thì mình càng lợi.

Chư Phật Bồ Tát thị hiện để giáo hóa chúng sanh nhưng không phải ai cũng hiểu ra. Mọi người còn đang lo hưởng thụ năm dục sáu trần nên các Ngài cứ nhắc đi nhắc lại để giúp chúng ta hiểu. Hòa Thượng nói: **“Tôi nói một lần họ không nghe, tôi nói 30 lần họ không nghe thì tôi nói 3000 lần. Tôi không sợ phiền, tôi nói đến lúc nào người ta đuối không cho nói nữa thì thôi”**. Các Ngài không sợ phiền, không sợ mệt nhọc, cứ nói cho đến lúc nào người ta phiền, người ta đuối thì thôi. Phật Bồ Tát làm ra những biểu pháp nhưng không phải ai cũng nhận biết được mà làm theo.

Hôm nay chúng ta đã học hơn 800 đề tài rồi. Hòa Thượng nhắc đi nhắc lại chúng ta đừng **“tự tư tự lợi, danh vọng lợi dưỡng, tham sân si mạn”** nhưng chúng ta vẫn y nguyên. Hòa Thượng đã làm ra thị

phạm cho chúng ta. Cả một đời Ngài là **“một mảng chân thành”**, còn chúng ta vẫn là một mảng lừa dối. Nói một lời không đúng sự thật là lừa dối rồi. Tâm nghĩ tay làm mà ngược nhau cũng đã là không đúng sự thật. Cho nên Hòa Thượng nói: **“Đâu phải mỗi một người nhìn thấy đều sẽ giác ngộ. Người nhận ra để làm theo rất hạn chế”**.

Ngài Liên Trì nghe danh Hòa Thượng Biển Dung đạo cao đức trọng, vì vậy Ngài đã **“tam bộ nhất bái”**, cứ ba bước lạy một lạy trải qua một hành trình rất dài để đến thỉnh giáo Hòa Thượng Biển Dung. Nhưng khi Ngài Liên Trì đến nơi, Hòa Thượng Biển Dung chỉ nói một câu: **“Này thanh niên kia! Đời này kiếp này đừng để danh lợi hại chết!”**. Hôm đó pháp hội rất đông, mọi người nghe thấy như vậy thì cho rằng Ngài Liên Trì chân thành **“tam bộ nhất bái”**, thành tâm thành ý như vậy mà sao Hòa Thượng Biển Dung chỉ nói một câu rất đời bình thường. Nhưng Ngài Liên Trì thì nghe câu nói đó như sét đánh bên tai. Ngài Liên Trì nói Ngài thành tựu được là nhờ một câu này: **“Đời này kiếp này đừng để danh lợi hại chết”**. Ngài nghe một câu đã chấn động, giác ngộ hoàn toàn, triệt để làm theo. Chúng ta thì nghe mãi mà không tiến bộ, hôm nay nghe thấy hay, ngày mai nghe tiếp xem có gì hay hơn không. Chúng ta cứ tìm những cái hay, nghe hay nhưng không làm.

Hòa Thượng nói: **“Phật pháp trọng thực chất chứ không trọng hình thức, thật biết nghe lời và thật làm theo thì mới chân thật có được kết quả”**. Hòa Thượng đã nhắc chúng ta: **“Chúng ta phải là người học Phật chứ đừng là những nhà Phật học!”**. Nhà Phật học chỉ nghe để rồi nói lại cho người khác nhưng chính mình không làm theo nên cả một đời vẫn khổ đau phiền não. Tôi cũng thường nói: **“Ở trong đạo an vui mà không hề thấy an vui, ở trong đạo giải thoát mà không hề được giải thoát, luôn bị phiền não quấy nhiễu không thể an”**. Chúng ta nên có một cái gương trước mặt để tự quán sát xem mình có thường để phiền não hiện lên mặt hay không.

Hòa Thượng dạy chúng ta Chân Thành, Thanh Tịnh, Bình Đẳng. Chúng ta nói **“Bình Đẳng”** nhưng toàn nghĩ những việc cá nhân, toàn làm những việc cá nhân, trong đầu luôn nghĩ: **“Đây là học trò của mình, đây là Cô giáo của trường mình, đây là người của mình”**. Phật Bồ Tát khi thấy chúng sinh khổ nạn thì liền cứu giúp, không phân biệt có phải là học trò, tín đồ của mình hay không. Phật Bồ Tát lấy chúng sinh làm đối tượng để độ. Chúng duyên hòa hợp tạo nên hiện tượng gọi là **“chúng sinh”**. Cả chúng sinh hữu tình và chúng sinh vô tình đều được độ như nhau.

Muốn về được thế giới **“Thanh Tịnh, Bình Đẳng, Giác”** thì tâm người phải **“Thanh Tịnh, Bình Đẳng, Giác”**. Họ nghĩ **“Mình sắp vãng sanh rồi! Mình chắc chắn được vãng sanh rồi!”** trong khi miệng thì niệm Phật mà vẫn đi chướng ngại người khác. Nhiều người ngồi niệm Phật nhưng lại cho rằng văn hóa truyền thống là xen tạp, cho rằng học chuẩn mực làm người là không cần thiết. Như vậy là không bình đẳng rồi! Lúc nào họ cũng nghĩ mình **“Thanh Tịnh, Bình Đẳng, Giác”** nhưng việc làm thì trái lại, vậy

thì không thể vào được thế giới **“Thanh Tịnh, Bình Đẳng, Giác”**. Gần đây họ lập **“Hội Vô Lượng Thọ”**, rồi đi nói người này không đúng, người kia không đúng. Họ nói học văn hóa truyền thống khiến người ta dính mắc vào tình cảm nên không vãng sanh được. Hòa Thượng Hải Hiền trước ngày vãng sanh khoảng hai tháng đã căn dặn: **“Nếu muốn Phật pháp hưng chỉ có cách Tăng khen Tăng”**, có nghĩa là đạo tràng phải khen ngợi đạo tràng, chứ không đi bài xích, chỉ trích lẫn nhau.

Hòa Thượng nói câu này khiến tôi rất cảm xúc: **“Phật Bồ Tát làm ra biểu pháp, Phật Bồ Tát giáo hóa chúng sanh nhưng đâu phải ai cũng giác ngộ, nghe theo và làm theo. Chỉ có một số ít chúng sanh căn tánh đã chín muồi, họ là những người sắp thành Phật Bồ Tát thì họ mới nghe theo, tin theo và làm theo một cách triệt để”**.

*****

Nam Mô A Di Đà Phật

Chúng con xin tùy hỉ công đức của Thầy và tất cả các Thầy Cô!

Nội dung chúng con ghi chép lời giảng của Thầy còn lộn xộn, còn nhiều sai lầm và thiếu sót. Kính mong Thầy và các Thầy Cô lượng thứ, chỉ bảo và đóng góp ý kiến để tài liệu học tập mang lại lợi ích cho mọi người!

Chúng con chân thành cảm ơn!